

Égigérő

2009. PÜNKÖSD-
NYÁRELŐ

„Én pedig kérni fogom az Atyát, és más Vigasztalót ad nektek: az igazság Lelkét, aki mindörökké veletek marad. A világ nem kaphatja meg őt, mert nem látja és nem ismeri; de ti ismeritek, mert bennetek marad. Nem hagylak árván titeket, eljövök hozzátok. Rövid idő még, és a világ nem lát engem többé. De ti láttok engem, mert én élek és ti is élni fogtok. Azon a napon megtudjátok, hogy én az Atyámban vagyok, ti énbennem, és én pedig tibennetek. Aki pedig szeret engem, azt Atyám is szeretni fogja. Szeretni fogom őt én is, és kinyilatkoztatom magamat neki.” [Jn 14,16-21]

A ma csodadoktorainak, gyógyítóinak az a szerencséje, hogy beteg a világ, s még csoda árán is gyógyulni szeretne. Ez a vágy sodorja a kétségbeesett tömegeket a hiszékenység vámszedői elé, s lesz alapja rengeteg csalódásnak. Ha a kérdés, amit Jézus a betegeknek feltett, „Akarsz-e meggyógyulni?” feltétetne a mai világunkban is, az „Akarok, akarok!”-at üvöltő emberiség elsodorná a kérdést feltevőt.

Ma Pünkösöd ünnepén Jézus ugyanazt kérdezi csak másképpen: akarsz-e megvigasztalódni? Ha igen, akkor hidd el:

Én elküldöm a VIGASZTALÓ-t.

Az a döbbenetes, hogy nem történik semmi sem. Nem tolonganak az emberek, nem akarják királlyá választani, s talán megfeszíteni sem. Nem akarnak tőle semmit. Talán nincs szükség reá? Nincs vigasztalás nélkül való emberi lélek? Dehogyan nincs. Tele van a világ! A halál ma is ugyanúgy arat, mint eddig bármikor, sőt! [...] ismeretlen vírusok tizedelik a világot... [...]

Miért nem harap hát rá a világ a hírre, amit Pünkösöd üzen, hogy eljön a

(Folytatás a 2. oldalon)

(Folytatás az 1. oldalról)

Vigasztaló?

Azt hiszem, azért nem hiszünk a hírek, s azért maradunk közönyösek, mert sokszor kellett tapasztalnunk, hogy mind a vigasztalásra, mind annak befogadására képtelenek vagyunk. Mert miből áll a legtöbb vigasztalás? Hazugságból.

Vagy a tényállást hamisítjuk meg, vagy hamis gyógyulást ígérünk. Megállunk az egyház bajai, betegségei mellett, s azt mondjuk: nincs semmi baj. Vannak ugyan nehézségek, de ezeket legyőzzük. Megállunk a súlyosan beteg, a romlásba zuhanó ember előtt, s azt mondjuk: nincs semmi baj, jelentéktelen dolog, rutin eset. Összekacsint a hozzátartozó és az orvos. Hamis kórképet csinálnak, s azzal kápráztatják el a beteget: A szervi szívbajra azt mondjuk: idegesség; s a halálos kórra, hogy múló zavar. Mások eltitkolják a bajt, s megakadályozzák a beteget abban, hogy felkészüljön a nagy utazásra. Úgy tesznek, mintha a halál nem valósága lenne az életnek, hanem csak fikció. A betegség elhallgatásának szándéka lehet nemes, de a hazugságot nem változtatja meg. Ne higgye senki, hogy ezek a hazugságok mind vétkesek és bűnös eredetűek. A szándék nemes: a hazugsággal el akarják venni a tény fájó erejét. A kérdés csak az: mi lesz azután, hogy a hazugság kiderül?

Tudunk-e a másik szemébe nézni, szabad-e megfosztani bárkit attól, hogy világosan lássa helyzetét, és megtegye a szükséges lépéseket?

A másik eset, amikor nem aényt másítjuk meg, hanem elhíreszteljük a gyógyulás illúzióját. Sok gyógyító is csak elhiteti a világgal, hogy ő többet tud, mint más, mint az orvosok, mint a többi gyógyító. Olyasmit ígér, amit a jövő vagy igazol, vagy nem. Mi is ezt tesszük, amikor a betegnek azt mondjuk: meg fog gyógyulni, s nem azt, hogy sorsa Isten kezében van. Ilyen az az eset is, amikor a megbotló embernek nem azt mondjuk, hogy vállalja el vétkét, hanem környezetváltozást ajánlunk neki: menj vidékre, ott a kutya sem ismer, ott új életet kezdhetsz. A holnapi tűzokkal akarjuk pótolni a mai veréb hiányát. [...]

A lényeg: HAZUG VIGASZTALÓK VAGYUNK! Nincs bennünk, sem szavainkban, sem cselekedeteinkben az IGAZSÁG LELKE. Még morzsája sem. Ilyenkor szoktuk becsúsztatni a szeretet: szeretettel próbáljuk helyettesíteni az igazságot.

2009. Nyárelő
Isten ígéje most a VIGASZTALÓVAL az IGAZSÁG LELKÉT ígéri övéinek.

A görög szó PARAKLÉTOS lefordíthatatlan. Nem csak a hagyományos SZENTLELKET jelenti, hanem VALAKIT, akit SEGÍTSÉGÜL HÍVNAK. Mindig MÁS ÉS MÉGIS MINDIG UGYANAZ! A vigasztaló valaki, akit segítségül hívnak, akiről nem is tudják kicsoda. Valaki, akinek lennie kell, mert ha nincs, akkor baj van, akkor szétomlik az élet. Az a segítő, aki arra kétségbeesett emberi kérdésre „Van itt valaki?”, azt mondja: itt vagyok, miben segíthetek? S mindent megtesz, hogy a bajból öröm legyen. A régi görögöknél paraklétosznak nevezték a tanút, akit egy peres ügyben behívtak, hogy a panasszal kapcsolatban kiderüljön az igazság, s a bűnös elnyerje méltó büntetését. De jelentette azt a barátot, ismerőst, rokont, vagy idegent, akiben megbíztak és a tanácsalanság idején segítségül hívták, hogy eligazítson, hogy jó tanácsával segítse a kibontakozást. De paraklétosznak nevezték a csaták előtt – nem az agyat elbutító rohampálinkát – hanem azt a papot, katonát, aki odaállt a félelemmel küszködő katonák elé, s megpróbált beléjük lelket önteni, valamit adni, amiből bátorságot meríthetnek.

Nem valami elvont szellemiségről van tehát szó ebben a jánosi ígéletben, hanem valami testet-lelket átfogó, átható szent bátorságról, lehetetlent nem ismerő reménységről, aminek a forrása az a SZENTLÉLEK, akit Jézus elküld ebbe a világba.

Jézus ma olyan VIGASZTALÓT ÍGÉR A VILÁGNAK, akiben az Igazság lelke van. Akitől idegen a messzeség megszépítése, a távoli jövő rózsaszínre pingálása, a hazugságok fellege. Ennek a világnak elege van a hazugságokból.

Jézus nem az emberi hiszékenységre épít, hanem a hitre. Arra a hitre, amelyik nem vak és nem süket, hanem igenis jól és tisztán mutatja a valóságot. Elvész az az egyház, amelyik nem hajlandó tudomásul venni az állás nélküli pályakezdők sirámaikat, az öregek reménytelenségét. Elpusztul az a világ, amelyik szemrebbenés nélkül mondja a hazugságait, szüntelenül ködösít, s egyik szavával meghazudtolja a másikat.

Ennek a mai hazugságra épített világunknak észre kell venni Jézus mondatát, amely nem ígér csupán, hanem számon kér: Hol van bennetek köztetek az Igazság lelke? Hová lett?

(Folytatás a 3. oldalról)

Jézus azt mondta: nem hagyalak titeket árvakul. A mi szóhasználatunk szerint árva az, akinek nincsenek szülei, nincs segítője, gondviselője, bátorítója, erősítő támasza. Jézus idejében azonban a szó tágabb értelmű volt. Árvának nevezték a diákok is, akinek meghalt a tanítómestere. Jézus vigasztalót ígérve azt üzent a világnak: VISSZAJÖVŐK. Nem csak az ítélet napján, hanem visszajövök minden korban és minden tanítóban, minden nagy és tiszta szellemben és küzdeni fogok a hazugság ellen, az áltatások, a csúsztatások ellen. Leleplezek minden hamisságot, eloszlatok minden ködösítő szándékot és számon kérek minden csalást.

Ennek a mi világunknak ma ez a vigasztalás. Visszajön. Annyi hazugság után visszajön, mint tanító, aki szüntelen mutatja a helyes utat.

Ez a világ természetesnek tartja, hogy a csillagász többet tud a csillagokról, mint az, aki nagy nehezen találja meg Göncöl szekerét, hogy egy geológus jobban ismeri az ásványokat, kőzeteket, mint az a diák, akit erre tanítani kell, hogy egy művészettörténész több és másabb összefüggéseket is felfedez a művészetben, mint a csak műélvező, hogy a zenész másként éli meg a hangok, akkordok világát, mint a botfülű zeneszerető... mindez természetes. De akkor miért nem tartja természetesnek a világ, hogy az a Jézus, aki Istentől jött, aki mondotta: én és az Atya egy vagyunk.... , hogy ez a Jézus többet tud Istenről és az ő teremtett világáról, mint bárki más? Miért nem hisszük el szavát, miért nem vesszük komolyan: ember végére értél a hazugságnak, mely mocsokként beterítette az életedet... visszajövök és elhozom, elküldöm néked az IGAZSÁG LELKÉT.

Az igazság Lelkét, aki életről, halálról, üdvösségről, kárhozatról megmondja majd az igazat. Mert Isten ismeri a világot... a világ az, amelyik nem akarja ismerni őt.

2009. Nyárelő

Beszámoló a konfirmációi oktatásról

Az idei tanévben nyolc konfirmandus állt az oltár előtt május 10-én gyülekezetünkben. Szeptembertől május elejéig készültünk együtt erre a szép alkalomra; a fiatalok közül ketten nem csak konfirmációra, hanem keresztelőjükre is készültek, melyet egy héttel korábban a gyülekezettel együtt ünnepeltünk. A korábbi években többnyire a konfirmációi káté alapján, azt kiegészítve, megbeszélve, bibliaismerettel gazdagítva folytak az órák. Idén egy új tankönyv állt a rendelkezésünkre, egy korszerű, izgalmas, érdekes, fiatalok nyelvén szóló, az ő problémáikat, élethelyzetüket körüljáró, nagyon gazdag tartalmú könyv. Nyolc nagy témát ölel fel, mely kisebb részekre oszlik tovább, például az *ünnepek* témában megismertük az egyházi esztendő minden jelentős ünnepét, az istentiszteletet, annak részeit, és a keresztséget. Egy másik nagy témánk volt például a *közösségeink*, ahol a családról, barátságról, gyülekezeti és úrvacsorai közösségről gondolkoztunk együtt. Minden egyes anyag a megbeszélendő témák mellett játéklehetőségeket, szemléltető feladatokat, bibliai kapcsolódásokat, egyéb idézeteket is kínált. Hetente másfél órát töltöttünk együtt, intenzív készüléssel, ugyanakkor mindig vidáman teltek az órák. A vizsgára mindenki egy általa kiválasztott, kedvesnek érzett témából készült fel, és számolt be a gyülekezet előtt.

Fiataljaink a következő igei áldásokban részesültek:

Farkas István: „Amit szeretnétek, hogy az emberek veletek cselekedjenek, ti is ugyanazt cselekedjétek velük.” (Mt 7,12)

Gellért Áron: „Én vagyok az út, az igazság és az élet. Senki sem mehet az Atyához, csakis énáltalam.” (Jn 14,6)

Kovacsics Adrienn: „Mindenre van erőm a Krisztusban, aki megerősít engem.” (Fil 4,13)

Nemesánszky András: „Nem ti választottatok ki engem, hanem én választottalak ki és rendeltelek titeket arra, hogy elmenjete, és gyümölcsöt teremjete, és gyümölcsötök megmaradjon, hogy bármit kérte az Atyától az én nevemben, megadja nektek.” (Jn 15,16)

Nemesánszky Zsuzsanna: „Azt pedig tudjuk, hogy akik Istent szeretik, azoknak minden a javukra szolgál, azoknak, akiket elhatározása szerint elhívott.” (Rm 8,28)

Németh Alexandra: „Boldogok a szelídek, mert ők meglátják az Istent.” (Mt 5,8)

Németh Noémi: „Bizony, bizony, mondom néktek, hogy aki hallja az én beszédemet és hisz abban, aki elküldött engem, annak örök élete van.” (Jn 5,24)

Roszik Lilla: „Új parancsolatot adok nektek, hogy szeresséte egymást: ahogyan én szerettelek titeket, úgy szeresséte ti is egymást.” (Jn 13,34)

Keczko Szilvia

Gyülekezeti kirándulás, 2009. május 16.

Szántáson át, toronyiránt
soká ballagni jó!
Az édes fáradtság belep,
mint forró, lágy folyó

Valaki hárman
egymagában
bátran
a körbevett homályban

Hej, de nehéz kora-reggel
már odahagyni az ágyat,
túrni a tú-kezü sorstól,
hogy rögs útra vezet.
Délre leroggyan az ember,
sárga, nehézfejü, bágyadt,
mélyeiben csupa ostor
és az a jó ha feled.

2009. Nyárelő
részletek Weöres Sándor verseiből

Gondolatok a Sztehlo-évről

Sztehlo Gábor (1909-1974) evangélikus lelkész idén szeptember 25-én lenne 100 éves. Ezen évforduló kapcsán a 2009. esztendő a Magyarországi Evangélikus Egyház Sztehlo-évének hirdette meg.

Sztehlo Gábor nem egyszerűen egy szolgálatot végző lelkész volt, hanem amint Dr. Fabiny Tibor fogalmazott Koren Emil könyvének előszavában: embermentő volt. Kifejezőbbben talán nem is lehet egy szóval összefoglalni mindazt, amit Sztehlo Gábor szolgálati éveiben az emberért/emberekért végzett.

Pályája kezdetén rövid budavári szolgálatát követően Hatvanba került, ahol aktív gyülekezetépítésbe kezdett. Nagy energiával indította a templomépítési munkálatokat is, hogy a gyarapodó gyülekezet otthont találjon. Később Nagytarcsán folytatódott lelkési pályája, ahol a frissen önállóvá vált gyülekezet tényleges egységét kellett megteremtenie. „Embert mentett” akkor is, amikor szintén Nagytarcsán finn mintára építve népfőiskolát szervezett. A sikeres kezdeményezésre a történelem tett pontot, hiszen 1945-ben az intézményt végleg bezárták. Sztehlo Gábor Budapestre került, ahol szó-szoros értelemben embermentő lett. Először a református Jó Pásztor Egyesülettel együtt kezdte meg a zsidó gyermekek mentését, később önálló szervezetként (Pax Magyar Szociális Alapítvány) folytatta a munkát kiterjesztve minden a háború idejében rászorulóvá vált gyermekekre, és számos Erdélyből menekült felnőttre.

„Felmérni sem tudtuk, hogy milyen az, amikor a kétmillió város fölött imbolyog két világ határa, s ezen az ötödnyi Magyarországon heteken át házról-házra, utcáról-utcára folyik a harc, s mi mindnyájan golyófütyök árnyékában élünk.” – írja Koren Emil Sztehlo Gáborról szóló könyvében. Sztehlo ebben az időben utcáról-utcára, „emberről-emberre” mentett: minden rászorulóra figyelmet fordított. A háborút követően új feladatot talált: a megmentett gyermek, fiatalok lelki megmentésére álmolta, s szervezte meg a Gaudiopolist, azaz az „örömvárost”, amit 1950-ben államosítottak.

A teljesség nélkül való megemlékezés sorában mindenképpen meg kell említeni Sztéhlo Gábor diakóniai területen végzett munkáját: 1950-től evangélikus szeretetotthonokat szervezett; köztük vezette a pesthidegkúti intézményt, a mai Sarepta-t is, ahol súlyosan fogyatékos gyermekeket és idős embereket gondozták. Életének ez az időszak szorosan kapcsolódik gyülekezetünkhöz is, 1950-ben 1 éven keresztül gyülekezetünk segédlelkésze volt.

E tömör összefoglaló is láttatja: Sztéhlo Gábor mindig érezte, értette, kik szorulnak éppen segítségre, s szolgálatát hozzájuk igazította. Az ő nevében és szellemében telik a 2009-es esztendő. A Sztéhlo-év nyitánya a május 25-én a templomunkban szervezett Sztéhlo-konferencia volt.

Ez az év alkalmat ad arra, hogy ünnepi rendezvényeken, konferenciákon, emlékműavatásokon mélyebben ismerjük meg Sztéhlo Gábor munkásságát, közelebb kerüljünk egyéniségéhez. Életútja teljesebb ismeretéhez segíthetnek a róla készült kiadványok is.

A lehetőség adott, nekünk csak kellő igénnyel kell rendelkezünk a befogadásra: rá figyelve, munkájára összpontosítva tudjuk ezt a szolgáló életet javunkra fordítani, életünkben útmutatóként tekinteni rá.

Közgyűlés 2009. április 19.

Lelkészi beszámoló

A 2008-as évre visszatekintve a gyülekezeti élet megannyi eseménye elevenedik meg előttem. Lehetetlenség minden programot felidézni. A 2008-as év számunkra, katolikus és református testvéreink számára a „Biblia éve” mottó jegyében telt. Kiállításunk, a novemberben közösen a MOM Művelődési házban tartott programunk, irodalmi délutánunk, számos bibliaköri alkalom, a révfülöpi hétvége – mind ezt vette alapul.

A sok egyéb program mellett köszönetet mondok gyülekezeti csoportjaink nemlelkészi vezetőinek: a keddi, a csütörtöki, a középnemzedéki, a fiatal felnőttek bibliakörében végzett szolgálatukért, karvezetőinknek, az énekkarunk és liturgikus kórus istentiszteleti és zenés közreműködéséért. A zenés áhítatokért, melyek látogatottsága az elmúlt évben nőtt, mutatva azt, hogy ilyen jellegű programokra is igény van gyülekezetünkben.

Mai beszámolómban egyházközségünk életének két területéről szeretnék részletesebben szólni: a gyermekek és ifjúsági munkáról.

Gyermekmunka

Ebben a munkaévben a hétfői, gyülekezeti hittanóráink létszáma jelentősen növekedett: az idén induló óvodai csoportnak 10 tagja van, a kisiskolásnak pedig 6 gyermek. Mindez a fiatal családok jelenlétét, és egyben a gyülekezet biztató jövőjét vetíti előre. Emellett még a kerületben három általános iskolában tartunk hittanórát: a Zugligeti, a Jókai Mór, és a Kós Károly iskolákban. A kisiskolás csoport idén a hittanverseny megyei fordulóján győzedelmeskedett, majd az országos versenyen korosztályában a 2. helyezést érte el. Gratulálunk nekik!

A gyermek-bibliakörök vezetőinek áldozatos szolgálata révén minden istentisztelettel párhuzamosan gyermekfoglalkozást tartunk az alagsori próbateremben. Reménységünk a jövőre, hogy a mostani ifjúsági csoportunk tagjai is egyre nagyobb részben bekapcsolódnak majd a gyermekmunkába. Az alkalmak vezetői mellett éppen ezért mindig egy-két ifjúsági tagunk is segítkezik, s „tanulja” az óratartás „fortélyait”.

A gyermektábor, mely ebben az évben is már meghirdetett programja gyülekezetünknek, ezt a vonalat erősíti. (Lásd nyári programjaink!)

Ifjúsági élet

Tavaly nyáron 25 fiatallal voltunk jelen a Szélrózsa találkozón! A nyári családi programok mellett ennyi fiatal tudunk „mozgósítani” erre a programra.

A pénteki két csoport közül a nagyobbik: gimnazisták, több közülük már idén végzős. Reménység a jövőre, hogy újra lehet egyetemi ifjúsága gyülekezetünknek. A húsz főt számláló csoportból tizen, tizenötön rendszeresen találkozunk péntekenként 18 órától. Örülünk annak, hogy vannak új bekapcsolódók, akiket

fiataljaink hívnak el. Sok szeretettel várunk ebbe a körbe hasonló korú, közösségre vágyó fiatalokat!

Tavaly tizenöten konfirmáltak. Kiemelkedő létszám ez gyülekezetünk életében. A csoport nagyobbik része ebben az évben is részt vett az ifjúsági órákon. Péntek 16.30-kor találkozunk rendszeresen. Sajnos a sport és egyéb elfoglaltságok nagy konkurenciát jelentenek, illetve sokszor időhiány az oka annak, hogy sokan nem tudnak rendszeresen velünk lenni.

Az idén konfirmáltakat ebbe a körbe hívjuk és várjuk.

Fontos megemlíteni külföldi kapcsolatainkat, amelyek nagy potenciállal bírnak ebben a korosztályban is. A révfülöpi német-magyar ifjúsági hétvége, őszi finnországi utunk, mind-mind ékes bizonyítékai annak, hogy fiataljaink élnek ezzel a lehetőséggel.

Nyáron Tihanyban szervezünk egy ifjúsági táborot 2009. június 17 és 21-e között, melynek színhelye egy idei konfirmandus család jóvoltából ingyenesen áll a rendelkezésünkre!

Köszönet illeti az ifjúsági munkában is aktív nemlelkészi segítőköt, akik nagyban hozzájárulnak az ifjúsági munka sikeréhez.

Végezetül hadd mondjam el, jó szolgálni egy olyan gyülekezetben, ahol annyi segítőt, segítségre lehet számítani, ahol egy nagy csapatban sokakkal együtt fáradozhatunk gyülekezetünkért! Isten áldása legyen rajtunk, gyülekezetünk életén és jövőjén!

Keczkó Pál

Felügyelői beszámoló

Gyülekezetünk életében a múlt májusi közgyűlés óta eltelt idő gazdag volt eseményekben, melyek közül a személyi kérdésekről, budakeszi filiánk helyzetéről és gyülekezetünk gazdasági vonatkozású kérdéseiről szeretnék rövid beszámolót adni.

Személyi kérdések

Keczkó Pál, gyülekezetünk parókus lelkésze és Bencéné Szabó Márta félállású helyettesítő lelkész testvérünk mellett 2008. november 1-től Keczkó Szilvia, gyülekezetünk beosztott lelkésze szintén ellátja a szolgálatokat fél állásban. Keczkó Szilvia továbbra is szeretne lelkészként a gyülekezetünkben dolgozni, változatlanul fél állásban és Bencéné Szabó Márta is szívesen folytatja szolgálatát gyülekezetünkben. Dr. Fabiny Tamás püspök úr, aki illetékes a helyettes és beosztott lelkészeink további szolgálatáról történő döntésben, hozzájárult mindkét lelkészről testvérünk szolgálatának jelenlegi rendben történő folytatásához.

Keczkó Pál, Bencéné Szabó Márta és Keczkó Szilvia lelkészeink szolgálatára valamennyiünk nevében Isten áldását kívánom.

(Folytatás a(z) 12. oldalon)

(Folytatás a(z) 11. oldalról)

Budakeszi filia

Budakeszi filiánk egyelőre gyülekezetünk része. A lelkeszi szolgálatok ellátását és gondozását 2007. augusztus 15-e óta Püspök úr megbízásából Lacknerné Puskás Sára lelkész testvérünk végzi. Gyülekezetünk hozzájárult ahhoz, hogy Budakeszi és a környezetében lévő 4 község belátható időn belül önálló gyülekezetté alakuljon. A budakeszieknek ezt a törekvését az egyházkerület és az egyházmegye is támogatja. Az önálló gyülekezetté alakulás azonban hosszabb folyamat, aminek számos jogi, anyagi és egyéb feltétele van. Az Egyház Budakeszi központjában megvásárolt az alakuló gyülekezet részére egy 70 m² alapterületű, utcára néző fél házat, amelyet átalakítás és felújítás után lelkeszi iroda és gyülekezeti terem vagy kápolna céljára lehet majd használni. A felújítási terveket Benczúr László építészmérnök, egyházkerületi felügyelő budakeszi lakos díjmentesen elkészítette. Gyülekezetünk presbitériuma úgy határozott, hogy az átalakításhoz és a felújításhoz az idei költségvetésünkbe beállított 2 millió Ft-os összeggel mi is hozzájárulunk.

Gazdasági beszámoló

Pénzügyi Bizottságunk Dobó László vezetésével márciusban elkészítette gyülekezetünk 2008. évi zárszámadását és 2009. évi költségvetését, amelyeket presbitériumunk március 16-án fogadott el. A 2008. pénzügyi év – az általános hazai recesszió ellenére – kedvezően zárult. Ez elsősorban gyülekezeti tagjaink áldozatkészségének köszönhető. Az önkéntes egyházfenntartói hozzájárulás, az adományok és a perselypénz közel 9,3 millió forintos összege 15 %-kal haladta meg az előző évit. Ezt az összeget hálásan köszönjük minden testvérünknek, aki bármilyen formában hozzájárul gyülekezetünk fenntartásához. Bár gyülekezetünk önfenntartó, ez az összeg messze nem elég kiadásaink fedezéséhez. Jó lenne, ha a teherviselés arányosabb lenne, és a jobb módú családok nagyobb adományokkal járulnának fenntartási költségeinkhez, mint a többgyermekes családok vagy a kisnyugdijasok.

Bevételeink forrása a személyi jövedelemadó második 1%-ának az összege is. Ez 2007-ben 634 ezer forint volt, 2008-ban pedig 730 ezer forint. Ezt is hálásan köszönjük a felajánlóknak.

Másik bevételi forrásunk a gyülekezet alagsori termék kiadásából, valamint az ingatlanaink bérbeadásából befolyt összegek. Céladományként jelentős összeget – 2 millió forintot – kaptunk a gyülekezeteket (most már harmadik éve) támogató XII. kerületi Önkormányzattól.

Külföldi testvérgyülekezeteinktől 2008 folyamán 1 millió forintot kaptunk, amelynek 2008 nyarán a céladományként tavalyi konfirmándusaink finnországi és schrobenhauseni útiköltségét fedezte.

2008. júliusában hirtelen elhunyt Simonfay Barnabásné Sándor Ilona testvérünk, gyülekezetünk hűséges tagja. Végrendeletében gyülekezetünkre hagyta a becsült értéken mintegy 9 millió forint érő ingatlanát. A presbitérium úgy határozott, hogy a lakást nem adjuk el. A lakást felújítottuk, és április 1-től bérbe adtuk. Eddig közel 1 millió forintot költöttünk a lakásra, amely reményeink szerint hosszabb távon megtérül és a bevételek pótolják majd eddigi kiadásainkat. Simonfay Barnabásné, Ilike személyére és nemeslelkű adományára hálásan emlékezünk.

Kiadásaink közül a lelkészek, két irodai alkalmazottunk és kántorunk fizetése, valamint néhány vendégszolgálat költsége 2008-ban 7 millió forintot, ezek törvényes terhei 700 ezer forintot, a dologi kiadások 5,3 millió forintot, a javítások, tatarozások, karbantartási költségek és a szükséges beszerzések 4,2 millió forintot tettek ki. Segélyezésre 1 millió forintot, ifjúságunk táborozási és konferencia költségeire 464 ezer forintot fordítottunk. Éves egyenlegünk pozitív, közel 2 millió forint. Ezt az összeget kívánjuk az idei év folyamán a budakeszi ház felújítására fordítani.

Azt gondolom, mindnyájan egyetértünk abban, hogy hazánk élete egyre nehezebbé vált és válik, elsősorban a nemzetnek és lakosainak súlyos lelki és erkölcsi válságát tekintve, másrészt katasztrofális gazdasági helyzete miatt. Ez utóbbi nemcsak híveink életére, hanem az egyházak és benne evangélikus egyházunk gazdasági és anyagi helyzetére is hatással van. A lelki és erkölcsi válság enyhítése pedig gyülekezetünk lelkészeinek és minden hitből élő tagjának a számára is felelősséget jelent, és többlet feladatokat ad.

A gyülekezet elsőrendű feladata változatlanul az evangélium megszólaltatása, Isten igéjének hirdetése, hallgatása és a szentségekkel való élés, és ezeknek biztosítása. További fontos feladatunk a diakóniai és missziói szolgálat, tehát gyülekezetünk tagjainak és a gyülekezetünkhöz tartozóknak a megkeresése, számukra tájékoztatás a gyülekezet által nyújtott alkalmakról, és lehetőségeink szerint lelki és anyagi szükségleteiknek a feltárása, és ez utóbbiak enyhítésére szerény anyagi támogatás nyújtása. Rendkívül fontos a fiatalok és a gyermekek között végzett munka, amiben – látásom szerint – ez az év is jelentős előre lépést hozott. Fontos a gyülekezet befogadó, hívogató jellegének az arculata, ebben az is, hogy a templomunkba betérő egyetlen személy se érezze magát egyedül, hanem a gyülekezet szeretete vegye körül. Az eddigieknél jobban kell figyelnünk elmaradt híveinkre, magányosokra és családokra, akik régebben a gyülekezetünkbe jártak, most azonban már ritkábban vagy esetleg egyáltalán nem jönnek alkalmainkra. Szólítsuk meg elmaradt rokonainkat, utcabeli evangélikus szomszédainkat, körleveleink címzettjeit, érdeklődjünk elmaradásuk okáról, bíztassuk és bátorítsuk őket, és ha szükségesnek látjuk, ajánljuk őket név szerint lelkészeink figyelmébe, kérve meglátogatásukat.

2009. Nyárelő

Köszönöm lelkészeink és minden nemlelkészi munkatársunk szolgálatát és

Állandó gyülekezeti alkalmaink

(A nyáron szünetelő alkalmaink szeptembertől folytatódnak)

Istentiszteletek:

Vasárnap **10.00** órakor úrvacsorával

Budakeszin az új ref. templomban: minden hónap első és harmadik vasárnapján és az egyházi ünnepek másnapján **8.30** órakor

Gyermek bibliakör:

Vasárnap 10.00 órakor, az istentisztelettel párhuzamosan (június 7-ig)

Bibliaórák:

Kedden 18.30 órakor (gyülekezeti) (június 16-ig)

Csütörtökön 10.00 órakor (gyülekezeti) nyáron is

Hó első csütörtökén 18.00 órakor (középgeneráció) (június 4-ig)

Budakeszin:

fiatal felnőtteknek és a középnemzedéknek dr. Fabiny Tiborral előre egyeztetett időpontban Minden hó 2. szerdán 14.30 h-tól idősek bibliaórája (Kőszeghy Tamásnéval egyeztetendő helyen)

Hittanórák: (június 7-ig)

Hétfőn 16.30 órakor gyülekezetünkben;

Csütörtök 15 órakor—Jókai Mór Ált. Isk. (4-5 o.) - kisépület, tetőtéri terem

Péntek 12.30 órakor—Zugligeti Ált. Isk. (2-3. o.) - 401. terem

Péntek 13.45 órakor—Kós Károly Ált. Isk. (4-5. o.) - háztartástechnikai terem

Ifjúsági és fiatal felnőtt órák:

(június 14-ig)

Csütörtökön (*kéthetente*) 19.00 órakor fiatal felnőttek bibliaórája családoknál Pénteken (*hetente*)

16.30 órakor a tavaly konfirmáltaknak 18.00 órakor a korábban konfirmált ifjúságnak és a középiskolás korosztálynak.

Baba-mama kör (június 14-ig)

Kéthetente (páratlan heteken) szerda de. 10.00 órakor

Énekkari próbák: (június 14-ig)

Pénteken 19.00 órától – gyülekezeti kórus (alagsori próbateremben)

A hittan- és bibliaórákra, ifj. órákra, énekpróbákra bejárat az alsó udvari kapun.

Erős vár a mi Istenünk!

Égigérő

A Budahegyvidéki Evangélikus Gyülekezet lapja

Kiadó: Keczkó Pál lelkész
Bp. 1123 Kék Golyó u. 17.
telefon: 224-0640; 20 8243373
e-mail: pal.keczko@lutheran.hu

Szerkeszti:
Borókay Ferenc, Borókay Réka,
dr. Csonka Géza, Kézdy Pál

<http://hegyvidek.lutheran.hu>